

Angelca se že veselil pri Jezusu — žalujočim pa naše sožalje!

Buče. Dne 21. februarja predpoldne smo slovesno izročili materi zemlji truplo blagopokojnega Jurja Božiček, o kojega smrti v visoki starosti 86 let je poročal zadnji »Slov. gospodar«. Blagemu Jurju, ki je bil znan, ljubljen ter spoštovan daleč naokrog pod imenom Kladovšekov stric, je posodila zadnjo pot vsa domača fara ter odlični zastopniki sosednjih župnij z gasilci iz Buč in Verač. Pri hiši žalosti je opravil ob navzočnosti devetih duhovnikov iz obširne kozjanske dekanije pogrebne molitve domači g. župnik Miloš Turk, kateri je bil rajnemu najboljši prijatelj. Po odpeti žalostinki bučkega pevskega zbora so dvignili gasilci krsto in se je razvil dolg žalni spreved v župno cerkev. Po sv. maši je krenilo številno zadnje spremstvo na pokopališče. Po pogrebnem obredu je vzel slovo od nezabnega strica g. župnik Turk. Orisal je njegovo zgledno življenje in dolgoletno plodono delovanje za vsestranski blagor dobre bučke župnije. Gasilcetrobentač je odtrobil slovo, bučki fantovski pevski zbor je odpel žalostinko in številni pogrebci so se začeli razhajati z željo, da bi naklonila nebesa v sedanjih hudih časih vsaki slovenski župnji vsaj enega tako delavnega, zglednega in vodilnega moža, kakor je bil k večjemu počitku položen Kladovšekov stric!

Sv. Miklavž nad Laškim. V Ložah je v četrtek, 23. februarja, v 71. letu starosti, zadet od kapi umrl Jožef Lapornik. Rajnik je bil od leta 1898 do 1909 župan bivše občine Marija Gradec. Kot župan se je odločno boril za pravice slovenskega jezika v uradih, ni se ustrašil v tem oziru ne deželnega odbora in c. kr. namestništva v Gradcu. Tudi je občina za časa njegovega županovanja kupila hišo za svoje uradne prostore. Še dan pred smrtjo je šel, dasi že bolehen, z vaščani popravljat pot do župnijske cerkve. Zadnja leta je čital pri cerkvi običajne občinske raz-

Nikar se ne bojte...

Kožo Vam varujem jaz! Zato se Vam ni treba bati tudi najslabšega vremena, če ste si poprej namazali kožo z Niveo. Zakaj samo Nivea vsebuje Eucerit, edino okrepevalno sredstvo za kožo.

glase, kjer je s šalo spravil ljudi v dobro voljo. Svetila mu večna luč — žalujočim pa naše sožalje!

Zdole pri Brežicah. Otožno so zapeli zvonovi in naznanjali smrt našega dragega prijatelja Mihe Kolmana, sodarja. Rajnik je bil vedno dober in marljiv delavec, mirnega in poštenega značaja ter priljubljen pri vseh, ki so ga poznali, kar je pričala množica, ki se je zbrala v cerkvi pri sv. maši za rajnega in spremila zemeljske ostanke nepozabnega prijatelja na pokopališče, kjer je imel poslovljni govor g. duhovni svetnik in župnik Alojzij Šoba. Rajnemu naj sveti večna luč — žalujočim sorodnikom pa naše sožalje!

tom. Toda vsi vemo, kdo je hujskal žensko proti občini, kam je hodila po nasvete naravnost iz občinske pisarne, kdo ji je preskrbel trimesačno stanarino, kdo jo je pošiljal k odvetniku! Ne pomaga nič zavijati oči. Če je občina zdaj poskrbela, da je šentvidska občina vrnila Vigečevi njeno opravo, je ravnala pravilno po zakonu, ker je imela ženska stano stanovanje. Da se pa občina ni spustila v pravdo, je le dokaz varčnosti in rabsodnosti. Občinski denar vendar ni zato na svetu, da bi z njim mastili odvetnike. Toda kaj je gospodom za občinski blagor, da le njihova beseda obvelja. Ptič se pozna po perju, ruški nasprotniki pa po njihovih dejanjih. Radi bi pač popravili pri prihodnjih občinskih volitvah, kar so izgubili pri zadnjih. Zato si že zdaj izbirajo kandidate za župansko mesto; pa zopet kažejo v tem le svoje slabe namene. Vsaka vrsta hoče imeti svojega župana in tako imajo kar štiri kandidate za župansko mesto, enega iz tovarne, tri iz Ruš. Toda kdo jim bo šel na limanice? Upamo, da iz take moke ne bo kruha za Ruše. Predobro jih poznamo!

Slovenja vas pri Ptujju. Dne 12. februarja je povozil neki avtomobilist pred gostilno Franca Žerak v Hajdošah Franca Kureš, posestniškega sina iz Hajdoš. Kdo je krivec, bo pokazala preiskava, dejstvo pa je, da nekateri avtomobilisti drviijo po naših cestah ne oziraje se na vozniške in ovinke. — Dne 12. februarja smo imeli občni zbor krajevne KZ. Pokazalo se je zanimanje za prepotrebno stanovsko organizacijo. Kmetje sedaj uvidevajo, da le potom stanovske organizacije bo stan enakovreden drugim stanovom. Od mnogih se sliši, da je KZ nepotrebna. Take stvari razmišljajo samo taki, katerim je KZ trn v peti prav zaradi kmečke skupnosti in povezanosti. Zato — verjemite razširjenem takih neresnic in prepričajte vsi v KZ, ker v slogi je moč in napredek!

Sv. Jurij ob Ščavnici. V Pergerjevi dvorani priredi gasilska četa iz Male Nedelje v nedeljo, 5. marca, ob 15.30 priško ljudsko igro s petjem »Petkov Tonek«, ki jo je spisal domačin I. Vuk (Starogorski). Na pomoč!

Apače. Dobili smo novega šolskega upravitelja g. Hinka Snuderla. Vsi modri starši pozdravljajo njegovo veliko skrb, da se mladina redno udeležuje šolskega pouka in tako tudi nekaj nauči. — Na deški šoli je nastopila služba učiteljca g. Šoukal, doma iz Ljubljane. Apačko podnebje neprijetno vpliva na njeno zdravje.

Društvene vesti

Kebelj na Pohorju. Katoliško prosvetno društvo Slomšek ima 12. marca ob 8.30 redni občni zbor v stari šoli. Po zborovanju bo otvoritev društvene knjižnice. Vabljene ste Kebeljčani in sosedje!

Ponikva ob južni žel. V nedeljo, 5. marca, vpripori Katoliško prosvetno društvo iz Sv. Jurija v Slomškovem domu dramo v treh dejanjih »Sretnja«. Ker je čisti dobiček namenjen za gradnjo »Slomškovoga doma«, ste zopet vabljene, da napolnimo dvorano!

Slovenec v Zagrebu. Odkar smo se zadnjič oglašili v »Slov. gospodarju«, je minulo že več kot tri mesece. Pa ne mislite, da ta čas nismo nič delali ali da nismo imeli o čem pisati. Nasprotno,

dela je vedno dovolj, samo kdor hoče delati, in tudi z uspehi smo kar zadovoljni. Slomškovo društvo, ki pač najbolj skrbi za zavedne zagrebške Slovence, je pripravilo v tem času tri igre: v decembru »Desetega brata«, v januarju »Mežnarjevo Liziko«, v februarju pa burko »Butalci«. Vse igre so bile dobro obiskane. Sedaj pa se že pripravlja nova igra »Prisega o polnočie«, ki bo v nedeljo, 12. marca, popoldne. — Imeli smo tudi že več prosvetnih večerov, kjer priznani predavatelji v priprosti besedi govorijo o poučnih in zanimivih vprašanjih (o zdravstvu, o Mohorjevi družbi, o družabnih vprašanjih itd.). Vidite, da je naše življenje prav pisano in razgibano.

Dopisi

Pameče. Znano Urmovo hišo je na dražbi kupil krajni šolski svet, ki jo namerava preurediti za učiteljska stanovanja. — Letošnji predpuat je bil za nas silno nevaren. Volk bi imel iti skozi faro, a mu je Janez Račnik na Lukazah preprečil smer.

Ruše. Naši nasprotniki iz vrst JNS, socialistov, komunistov, narodnih socialistov ali kakor se že gospodje imenujejo (v resnici trobijo vsi v en rog), so zadnji čas postali zelo gibčni in zgovorni. Hočejo oči vseh Rušanov obrniti nase in se vsem predstaviti kot edino zmožne gospodarje in voditelje v Rušah. Vsako malenkost objavijo v svoji »Delavski politiki« in svojem »Večerniku«, da bi vendar javnost postala malo pozorna nanje. Še na neki dopisnici smo čitali pripombo: Treba objaviti v Delavski politiki, da ji niso dali

ubožnega spričevala. Kdor pa bolj globoko pogleda v to njihovo nervozno kretanje in pisarjenje, kmalu spozna, kam pes taco moli. Ne gre jim za blagor občine, gre jim samo za prihodnje občinske volitve. Treba je delati veliko reklamo zase. Radi bi imeli zopet prve stolčke v občinski upravi, močne skomine imajo po zgubljeni županski kroni in po občinskih uradnih mestih. Zato udrihajo, kar le morejo, po sedanjih občinski upravi, ki je v rokah JRZ. Vse je zanič, vse zgrešeno, pa le zato, ker oni niso na krmilu. Zdaj izrabljajo v svoje nečedne namene Vigečevo stanovjsko zadevo, popolnoma pa pozabljajo, da so prej, ko so bili sami na vladi, venomer poudarjali, da je treba žensko odpraviti v njeno občino. Zdaj pa je to največji zločin pred Bogom in sve-

Pojdite k Jožefu! Spisal Jožef M. Seigerschmied. — Knjiga obsega 31 kratkih pojudno pisanih beril ali premišljevanj o sv. Jožefu, ki so prav primerna za duhovno branje, posebno še v mesecu marcu, ki je posvečen sv. Jožefu, Sv. Cerkev zelo časti sv. Jožefa in to češčenje tudi nam priporoča. Posebno v litanijah sv. Jožefa je Cerkev modro nanizala vse, kar more v nas vzbuditi češčenje, ljubezen in veliko zaupanje do tega ljubeznivega svetnika. V tej knjigi najdeš vprav premišljevanje teh litanij. Knjigo krasijo mnogo lepših zanimivih zgledov, ki nam prepričevalno govore, kako nam sv. Jožef rad pomaga v dušnih potrebah. Preberi knjigo in s še večjim zaupanjem se boš oklenil velikega zavetnika sv. Jožefa. Nekaj izrednega v tej knjigi je 51 lepih slik, ki so posnete po starih bakrorezih in ponazorujejo vse življenje sv. Jožefa. — Knjiga ima priročno obliko in obsega 192 strani. Cena je izredno nizka; broširan izvod stane samo 10 din, vezan 15 din, po pošti 2 din več. Založila jo je uprava »Glasnika presv. Srca Jezusovega«, Ljubljana, Zrinjskega 9, kjer naj se naroča. Dobi se pa tudi po katoliških knjigarnah.

Crnci. V času pustnega norenja je vino nekega vinotoča tako okorajžilo fante iz Plitvice, da so predivje nastopili proti drugim fantom, predvsem iz Mahovcev. Ti so bili pametnejši in so jo ubrali iz vinotoča. Sledili so Plitvičani in pobili šipe na postopju g. Steierja v Crncih, čisto pri Lešanah. Zadevo so vzele v roko one višje oblasti, ki imajo nalogo, da učijo ohke surovo mianino.

Velika Nedetja. Porok smo imeli v letosnjem predpustu lepo število, in sicer si je nadelo zakonski jarem kar 22 parov. Zanimivo je to, da nosita prva dva para, ki sta bila ob istem času poročena, isti imeni, in sicer sta bila to ženina Petek Antona in nevesti Kosi Ivani, ki si pa niso prav nič v sorodu. Poročil se je tudi naš dolgoletni društveni delavec in izboran igralec Bezjak Alojz iz Trgovišča s prav tako vneto društveno delavko mladenko Šalor Alojzijo. Želimo obilo božjega blagoslova!

Studenice pri Poljčanah. Tudi pri nas je imela krajevna KZ občni zbor, na katerem so izvolili stari odbor in premleli vsa važna vprašanja. — Studeničani smo precej lepo obhajali predpust. Doživeli smo nekaj veselih gostij. Med ostalimi se je poročil tudi ugledni Bohak Jože iz Globokega in pripeljal na dom Nežiko žnidar iz Makol. Na gostiji so svatje nabrali 162 din za katoliške misijone.

Oplotnica. Na gostiji Makovšek in Ratej iz št. Vida nad Gročnem se je nabralo od svatov in kuharic za novo lavantinsko bogoslovje 100 din. Bog plačaj! Novemu paru pa obilo sreče!

Galicija pri Celju. V letošnjem predpustu so se pri nas pridno ženili in možili. Oklicanih je bilo osem parov. Najstarejši ženin je bil star 64 let, najmlajša nevesta pa 20. Med drugimi sta se poročila v naši župnijski cerkvi Cviki Jakob iz Hramš s Fijavž Marijo iz Zavrha. Nevesta je bila dobra igralka na našem odru. Vsem novoporočnim želimo v novem stanu obilo sreče in božjega blagoslova! — Mnogo se govori že dalj časa o temeljitem popravilu prve občinske ceste Galicija—Lopata, a do popravila kar ne pride. Prosimo našega g. poslanca, da nekaj ukrene za popravilo te ceste, katera je res v skrajno slabem stanju. — V časopisih smo čitali, da se je postavila cena mleku na 2.25 din liter, a prekupci pri nas ga še vedno plačujejo po 1 din liter, pa še pol ure daleč ga moramo nositi. Po dinarju liter je kis, pa ne mleko! Če hočemo, da se bo naš kmet kaj spravil na noge, se bodo morale take gospodarske rane kmalu zaceliti! — Sadjarska podružnica bo v kratkem prestavila svojo drevnico iz Ahtikove žive na župnijsko.

Šmarje pri Jelšah. Na ženitovanju Franca Lorange v Dvoru 5, p. d. Šatrec, se je nabralo za novo lavantinsko bogoslovje 100 din.

Stoperce. Že dve leti podirajo tukajšnje gozdove. Delo vršijo izključno domačini — Hrvatje in Kranjci. Človek bi mislil, da zaslužimo vsaj z vožnjo. Toda tudi tukaj se nam godi krivica, ker ves les zvoziijo na postajo v Rogatec avtomobili. Avtomobili, ki so zelo težki, so nam cesto temeljito razrili, posebno mostove so nam skorajda uničili. Glavna cesta je polna klancev kakor kak gozdni kolovoz. Pri fari nam pa razglašajo, da bo estni odbor pobiral visoke doklade za vzdrževanje cest. Pravično bi bilo, da bi te doklade plačali avtomobilisti, ki nam ceste uničujejo, ne pa

Znameniti dimnik v silstinski kapei v Vatikanu. Po vsaki volitvi papeža sežigajo kardinali glasovnice, če ni došlo do izvolitve novega papeža. Glasovnicam priložijo mokro slamo, ki da črni dim, kar je znak, da papeža še ni. Kakor hitro pa je izvoljen z dvetretjinsko večino novi papež, naložijo v peč poleg glasovnic neko snov, ki da beli dim in ta dim sporoči nestrno čakajočemu občinstvu izvolitev papeža. Letos je sklenjeno, da bodo po dimniku javljali samo neizvolitev papeža, to je, spuščali bodo črni dim. Čim bo novi papež izvoljen, pa bodo javili novo ime potem vatikanskega radia

V grški prestolnici v Atenah so preredili drevesni teden. V tem času je bilo zasajenih 100.000 dreves. Na sliki vidimo grškega kralja Jurija, kako tudi on drugim v spodbudo sadi drevesce.

ubogi kmetič, ki cest s svojimi kravicami in lahimi tovari sploh ne kviri. Takega mnenja smo vsaj Stoperčani.

Buča. Še sveže so bile žalne govorice za rajnim Jurjem Božičekom, ko je zadeli našo malo župnijo hud udarec. Zadnje nedelje se je poslovil od nas dolgoletni g. župnik Miloš Turk, kateri je bil faranom pravi oče v vsakem oziru. Veseleli se je z nami, nam bil voditelj v cerkvi in izven nje, in predvsem nas je znal tolažiti ob raznih prilikah, ko so nas hudo topli udarci raznih vremenskih nezdod in tudi drugih nesreč. Junija 1937 je bila ob strašni toči najhujše udarjena bučka fara. Ljudje bi bili tedaj obupali, da jim ni stal krepko ob strani s tolažili sv. vere in s prosjačenjem za pomoč po vsej Sloveniji g. župnik Turk. Bučka fara se dobro zaveda, kaj je zgubila z g. Turkom, kateri ni imel v župniji nasprotnika, kaj šele sovražnika! Bučani ne bomo pozabili nikdar preobilnih dobrot, katerih smo bili deležni od g. Turka v cerkvi, v šoli, pri prosvetnem društvu, posojilnici in ob vseh veselih ter žalostnih prilikah. Vsemogočni bodi dobremu g. Milošu plačnik in naj ponese blagi dušni pastir v svojo novo župnijo Ljubno zavest, da smo ga ljubili, smo ga ubogali in da mu bomo ostali po možnosti hvaležni v najlepših in nezabnih spominih na njegovo delovanje med nami. — Hvaležen faran.

Sv. Rupert nad Laškim. Dne 19. februarja sta v prijazni podružni cerkvi sv. Petra obhajala biserno ali demantno poroko zakonska Bezgovšek Mihael in njegova žena Ana iz Sv. Petra. Krasno pomladansko vreme in pa redka cerkvena slovesnost sta privabili veliko množico prijateljev in znancev v čedno okrašeno cerkev, kjer je domači g. župnik v primernem nagovoru razložil pomen slovesnosti: 60 let sta srečna slavijenca skupaj živela v ljubezni, delu in trpljenju. Z malega sta začela skromno gospodarstvo, a s pridnostjo, varčnostjo in predvsem z božjim blagoslovom sta pripravila lepo premoženje sebi in devetim otrokom, ki sta jih lepo vzgojila. Ko je duhovnik med pomenljivimi besedami ovil starčkoma roke s stolom in ju spominjal njune lepe, srečne ljubezni in zvestobe, se je orosilo marsikatero oko številnim gledalcem in udeležencem. Biserni ženin in nevesta sta s pravo krščansko ljubeznijo in požrtvovalnostjo vedno podpirala vsako dobro delo na polju krščanske usmiljenosti, radodarnosti za cerkev, občino in domovino. Bog jima podeli, da v zaslužnem miru in v tihi zadovoljnosti preživita večer svojega lepega življenja, nazadnje pa prej-

Dr. Edvard Beneš, bivši predsednik Českoslovaške, je prispel s svojo soprogo v Ameriko, kjer bo imel celo vrsto predavanj

Ukradena nevesta

Reimnichlova povest podomačena

21

X.

Šest dni potem, ko je šel Hanzej na pot, je v Grabnje udarila kakor strela z jasnega neba novica, da se je oglasila Leja pri deželnem sodišču v Celovcu in se sama zatožila, da je ubila svojo mačeho. Sprva nihče ni hotel verjeti, tako strašna se je vsakemu zdela ta vest; ko pa so jo orožniki potrdili, nihče več ni mogel dvomiti. Znidar in Lejina svakinja Tina sta bila taka, da nista vedela za sebe. Najhuje pa je zadelo Tonča, ki mu je Lejino dejanje zmeđlo vse načrte.

Hudo se je boril Tonč sam s seboj.

Bil je čuden človek, ta Tonč, in nihče ga ni mogel pogruntati. Poleg svojega orjaškega telesa, s čigar močjo se je rad bahal, poleg svoje divje, zahrbtne narave in neugnane častihlepnosti je imel silno občutljivo srce in globoko dušo. Rad je imel otroke, ptiče, rože, smilila se mu je drobna divjad in branil jo je pred zvermi. Ljudem se je kazal večkrat ves divji, trmast in sovražen, skrivaj pa mu je morda pri tem srce lrvavelo. Ljubezen do Leje ga je tako prevzela, da si ni vedel drugače pomagati kakor z grožnjami, da bi jo le premagal in dobil. Pozneje ga je bilo zopet sram, da se je tako grdo spozabil. Ko ga je Leja tako osorno zavrnila, je v njem vse vzkipelo in mislil je le na maščevanje; vendar pa je bila njegova, čeprav brezupna, ljubezen močnejša ko vse misli na maščevanje. Nikoli mu ni bila resnica, da bi jo naznanil; vse te grožnje so imele edino ta namen, omehčati Lejo in jo prisiliti, da ga vzame. Ko pa je vzela onega drugega, mu niti na kraj pameti ni prišlo, da bi jo šel naznanjat, in še tem manj, ker jo je v tej njeni odločnosti občudoval in kar pretreslo ga je, ko je po poroki zbežala.

Upati ni imel več kaj. Pregnati je moral vsako misel nanjo, ki je bila žena drugega; to sta mu velevala čut dolžnosti in časti. Le eno si je lahko še želel: da bi ga Leja spoštovala in ga ohranila v lepem, prijaznem spominu. To pa bi moglo biti le tedaj, če bi se ji pokazal plemenitega, velikodušnega in bi rešil preplašeno ženo vsakega strahu: da bi se ne bala več njegove ovadbe in tudi ne, da bi še kadar koli motil njeno srečo. Le malo je okleval, potem pa se je odločil, da pojde za pobeglo ženo in da jo prepriča, naj se ga ne boji več, ker se ga res nima kaj bati.

Da se je Leja na laško stran obrnila, je bilo Tonču takoj jasno. Težava je bila seveda ta, najti kraj, kjer se je skrila. Bil pa je dovolj prebrisan, da je iztuhotal tudi to. Podkupil je pismonošo, lahkomišelnega mladeniča, ki mu je za primerno napitnino dovolil, da je pregledal pošto. Tako je dobil Tonč obe razglednici v roke, ki ju je pisal Hanzeju »Polde Močnik«. Razumel je prav tako dobro kakor Hanzej, kaj pomenijo ti pozdravi. Udaril je takoj čez mejo in je srečal begunko že prvi večer v Žabnicah, kjer je pri Plemlju stopila v službo. Leja je bila kar trda od strahu, ko ga je zagledala, in ni spravila ne besede iz sebe. Tedaj jo je Tonč po svoje porogljivo nagovoril:

»Dober večer, Polde! Nič ni tako skrito, da bi ne postalo kdaj še očitno.« Nato je hitro dodal še resno: »Leja, pamet si posodi in daj, da se pomeniva! Dobro bo zate.«

Leja se je zbrala in naglo odvrnila:

»Nocoj ni mogoče, ker ne utegnem. Čakaj me jutri po maši pri cerkvi!«

Ali Leje drugo jutro ni bilo nikjer. Gospodar je Tonču povedal, da je morala nenadoma domov. Tonč ni verjel, da bi se bila Leja vrnila; ostal je delj ko teden na Laškem in je poizvedoval na vse strani okoli Trbiža, toda nikjer ni našel sledu. Moral se je vrniti, ne da bi bil kaj opravil.

Leja, ki je mislila, da ni drugače, ko da je prišel Tonč za njo, da bi jo prijeli laški orožniki in na mejni izročili avstrijskim, je medtem begala iz kraja

v kraj. Po dolgem tavanju se je ustavila v Vidmu, kjer si je našla službo in v domači hčerki Marini sočutno prijateljico. Marini, ki ji je Leja povedala vso svojo življenjsko zgodbo, ne da bi ji bila kaj prikrila, se je nesrečna žena v srce zasmilila; obljubila ji je, da ji bo že pomagala. Marina, ki je bila pogumno in odločno dekle, je obljubo kmalu izpolnila. Obrnila se je na neko gospodično Matildo Kutin v Pontablju, ki je bila pred leti pri njih v Vidmu, in je po njej pisala Hanzeju v Grabnje. Pismo je vabilo Hanzeja h Kutinu v Pontabelj, kjer bo srečal nekega svojega prijatelja. Hanzej nikoli ni dobil tega pisanja, kajti obdržal si ga je Tonč, ki se je vdrugič odpravil na Laško. Ko je našel h Kutinu, sta ga sprejeli tu dve tuji gosposki ženski, katerih ena je bila gospodična Marina. Brihtna gospodična je po tem, kar ji je bila Leja pripovedovala, takoj spoznala Tonča. Vsa rdeča od jeze si ga je pošteno privoščila, ga ozmerjala, da je lažnik in goljuf, in mu je zagrozila, da bo takoj telefonirala, naj ga primejo in zaprejo, če se pri priči ne izgubi. Tedaj Tonču ni kazalo drugače, moral je popihati. Sicer je še nekaj dni vohal okoli, ali ves trud je bil zaman in razočaran se je spet vrnil.

Od tega časa Leja ni imela nobene mirne ure več, živela je v večnem strahu pred Tončem, ker je mislila, da ji je kar za petami. Zdelo se ji je, da prestrega Tonč vsako pošto, ki jo da Hanzeju; zaradi tega si ni upala nobenega pisanja več poslati. Nekoliko jo je gospodična Marina potolažila, ko ji je obljubila, da pojde vigredi v Grabnje gledat, kako je torej z vso to rečjo. Tako so minuli trije meseci. Konec februarja je prišel neki policist in je vpraševal po neki Korošici, ki jo njeni že delj časa pogrešajo.

Da je policija jela Lejo slediti, je prišlo tako, ker je oni gospod v Trbižu obljubil Hanzeju, da bo za izgubljeno ženo poizvedoval. Marina se je na vso moč prestrašila, ko jo je policist vprašal, kajti menila je, da hoče Lejo prijati in zapreti. Toda hitro se je zbrala in dejala, da je bila res Korošica z imenom Leja Mak pri njih, da pa je prav davi nagloma odpotovala domov.

Koj ko je policist odšel, se je gospodična Marina zmenila z Lejo in ji svetovala, naj izgine iz mesta in naj se skrije dalje kam. Povedala ji je, da ima v Rimu strica, ki bi, če ga poprosi, Lejo rad sprejel. Leja je bila gospodični hvaležna in je bila takoj voljna. Še tisti večer se je s solzami v očeh poslovila, Marina ji je dala pismo za strica in z večernim vlakom se je odpeljala proti jugu. Dopoldne drugega dne je bila že v Rimu. Marinin stric, ki je imel majhno domačijo na Via de Cestari, jo je prav lepo sprejel in jo vzel kar v službo.

Dva meseca je živela popolnoma v miru, ni se ji bilo bati, da bi prišel kdo sem za njo vohat. Tako je čakala le še na to, da se odpravi gospodična Marina v Grabnje in ji sporoči, kako je doma. Tedaj jo je nenadno srečanje z Lojzom in Petrom, ki sta priromala v Rim, ne le iznenadilo, ampak tudi pošteno prestrašilo. Kar sta ji ta dva povedala, jo je do dna duše pretreslo. Kako goreče si je vse zadnje mesece želela, da bi dobila kak glas od svojega ljubega! Bolj ko je moža ljubila, bolj si je želela, da bi kaj čula zanj. Včasih se ji hotela jeziti, da ne da glasu od sebe. Toda mar ni bila sama kriva, da je molčal? Saj nikoli ni mogel vedeti, kje prav za prav je. Kakor sta se poprej zmenila, bi se bila morala k svojima dobrotnikom v Trbižu zateči; ali spetoma je to misel opustila, ker jo je bilo sram, da bi dobrima Trbižanoma, ki sta toliko dala nanjo, priznala resnico. Posihmal Hanzej ni mogel vedeti, kam naj ji piše. Kar mu je pisala ali dala po kom drugem napisati, vse je očitno nekdo drugi dobil v roke, le Hanzej ne. Bog ve, če je ni šel iskat in je obupal nad njo, ko je nikjer ni mogel najti. Gotovo, da se je mogel on bolj jeziti nanjo kakor ona na njega.

(Dalje sledi)

Nov redilni prašek
za prašiče

Vsak kmetovalec si a Redinom hitro in z malimi stroški zredi svoje prašiče. Za 1 prašiča zadostuje samo 1 zavitek za 6 din. Poštnina povzete za 1, 2, 3 ali 4 zavitke 6 din, od 5 zavitkov naprej 12 din.

Prašek za pitanje goveje živine. Pospešuje močno rast in hitro zdebelenje govodi in telet. Veliki zavitek stane 10 din. Poštnina povzete za 1 zavitek 6 din, za več zavitkov 12 din.

Prašek za pomnožitev in izboljšanje mleka pri kravah ter izvrstno hranilno in redilno sredstvo. 1 zavitek stane 10 din. Poštnina povzete za 1 ali 2 zavitka 6 din, od 3 zavitkov naprej 12 din.

Konjin povečava pri konjih apetit, jih vzdrži sveže in bistre ter preprečuje najpogostejše konjske bolezni, posebno katar, 1 zavitek stane 10 din. Poštnina povzete za 1 ali 2 zavitka 6 din, od 3 zavitkov naprej 12 din.

Moštna esenca Mostina izdelovanje prvovrstne zdrave domače pijače. 1 steklenica za 150 litrov stane 20 din. Poštnina povzete za 1 ali 2 steklenici 12 din.

Za boljše izrabljanje poštne priporočamo, da naroči eden za več sosedov skupaj. 106

Pravi Redin, Govedin, Mieklin, Konjin ter Mostin se dobi samo v zavitkih z gornjimi slikami in ga prodaja samo

Drogerija KANCO,
Maribor,
Slovenska ulica

meta biserno krono večne sreče v nebesih — smo želeli vsi udeleženci lepe slavnosti!

Sv. Vid pri Planini nad Sevnico. Tukajšnji odbor hranilnice in posojilnice je pod spretnim vodstvom načelnika Ivana Krajncja, posestnika pri Sv. Vidu, in tajnika Ivana Tovornika, skoraj izkopal zavod iz denarne krize. Najnadležnejši so bili še precej izplačani, zmernejši pa hladnokrvno čakajo. Nekaj je že celo novih vlog. Najbolj se praska jo za ušesi oni, ki so hranilne knjižice prodali za sramotne cene. In teh ni malo! Hranilnični odbor je tudi kupil hišo, tako da je zdaj ta naš denarni zavod na lastnem in svoj gospod, kar je gotovo hvalevredno. Posojilnična soba je ob gotovem času na razpolago tudi kmetovalcem za razna gospodarska posvetovanja, kar bo dalo povod k ustanovitvi nekaterih gospodarskih organizacij. Naši kmetovalci vedno bolj uvidevajo, da so jim stanovski sestanki potrebni. K temu pa daje posojilniški odbor pobudo.

Dobova. 60 letnico svojega rojstva je praznoval 19. februarja tukajšnji g. župnik Josip Logar. Gotovo mu je bilo težko zapustiti pred leti lepo obširno župnijo na skrajni meji naše Jugoslavije ob italijanski meji, lepe žiri nad škofjo

Loko, kjer je nad dvajset let uspešno pastiral, olepšaval novo župno cerkev, nabavil moderne orgle, katere hodijo od daleč občudovat izletniki in glasbeniki. Težko je zapustiti dobre sosedje duhovnike, ki so ga kot pristnega Belokranjca, gostoljubnega prijatelja hodili obiskovat od raznih strani — in oditi med do tedaj ne dosti poznane Slovence ob hrvaški meji... Pa ni bil razočaran: dobro dobovsko ljudstvo je ves čas, odkar g. župnik Logar biva v tem kraju, dokazovalo, kako ljubi dobre, za čast božjo vnete duhovnike in kako rado pomaga duhovniku, kjer vidi njegovo ljubezen do Boga in do ljudstva. In to dvoje ima g. župnik Logar. Zato so mu ob njegovi 60 letnici farani iz hvaležnosti pripravili lepo proslavo. Ključemo mu iz arca: Bog ga ohrani zdravega in člega še mnogo let! Naj še nadalje deluje v prospah romarske cerkve v Dobovi!

Zdole pri Brežicah. Letošnji predpust smo imeli šest oklicev. Med drugimi sta stopila v zakon Marija Špilir in Resnik iz Bučerce, dalje Ban Franc, cerkveni pevec in čevljar, in Ban Terezija, vdova Černelič, Jožefa Ban in Franc Ogorc iz Globokega pri Pišecah. Vsem novoporočencem želimo obilo božjega blagoslova!

V Rim!

Slomšekova družina in Prosvetna zveza priredita romanje v Rim, in sicer od 22. do 29. maja.

Predvideni stroški za to romanje, to je vožnja za III. razred, hrana in stanovanje za vse dneve ter kolektivni potni list znašajo za osebo okrog 850 din, za II. razred okrog 1000 din.

Priglasiti se je treba do 1. aprila romarji iz lavantinske škofije pri »Slomškovih družini« v Mariboru, Koroška cesta 5, ostali pa pri Prosvetni zvezi v Ljubljani, Miklošičeva cesta 7. Pri vpisu je treba plačati na račun potovanja 250 din in priložiti dve sliki za skupni potni list v velikosti 5x5 cm. — Člani in članice mladinskih odsekov in krožkov kakor tudi včlanjena društva so dobili podrobna navodila v posebni okrožnici. Pripomnimo, da je hrana in stanovanje v dobrih hotelih.

Katoliški Slovence, udeležimo se tega potovanja v velikem številu, da pomagamo našemu prvemu prosvetnemu delavcu Slomšku, ki je naučil Slovenski narod brati, na svetniški oltar!

Poslednje vesti

Iz drugih držav

Predsednik Prosvetne zveze na Koroškem odpuščen iz službe. Predsednik slovenske Prosvetne zveze na Koroškem je bil zadnja tri leta g. dr. Josip Tischler, profesor v Beljaku. Deželni šolski svet v Celovcu je dr. Tischlerja razrešil službe profesorja in ga pozval, da mora takoj zapustiti gimnazijo.

Belgijska vlada zopet v krizi. Komaj sestavljena belgijska vlada pod predsedstvom katoliškega senatorja Pierlota je odstopila 27. februarja radi spora v socialistični stranki, ki je bila zastopana v vladi.

Oster nastop madžarske vlade proti »hungarizmom«. Madžarska vlada grofa Telekyja je razpustila nasilno organizacijo »hungaristov« ali narodnih socialistov. V teku 27. januarja je bilo aretiranih 150 vodilnih članov tega gibanja in odposlanih v koncentracijski tabor.

Napad na vlak v Palestini. Palestinska konferenca, ki je brezuspešno zborovala do pred kratkim v Londonu, ni prinesla pomirjenja med Arabci in Judi v Sveti deželi. V arabskem okraju Haife je bil te dni izvršen napad na vlak, ki je zahteval 24 arabskih smrtnih žrtev in 52 hudo ranjenih.

Iz naše države

Dr. Trinajstič umrl. V visoki starosti 81 let je umrl v Crikvenici 27. februarja senator dr. Dinko Trinajstič. Dr. Trinajstič je bil pred vojno z rajnim dr. Matkom Laginjo v istrskem de-

Francoski senator Bernard je vodil pogajanja med Francijo in generalom Francom glede priznanja nacionalne španije od strani Francije

želnem zboru — neustrašeni zastopnik Hrvatov in se je boril tudi za pravice Slovencev v Istri.

Domače novice

Važno zborovanje glede sadne kupčije v Mariboru. V dvorani Zadrudne gospodarske banke v Mariboru se je vršilo 27. februarja dopoldne važno zborovanje, katerega so se udeležili zastopniki našega združenstva, načelnika banovinskega kmetijskega oddelka ter odseka, minister Snaj, poslanca Žebot ter Špindler in več članov banovinskega sveta. V Mariboru se bo osnovala močna organizacija za naše sadjarje v svrhu samoprodaje sadja in zidave velikega skladišča ali silosa. Nova ustanova bo pospeševala sadno trgovino na najmodernejši način in bo organizirana po vsem Spodnjem štajerskem na pobudo banovine.

Duhovniške spremembe v Slovenski Krajini. Zadnji čas je bilo pri nas več duhovniških sprememb. Tako je bil kaplan g. Štukovnik prestavljen iz Beltincev k Mali Nedelji. To je bilo prvo mesto g. Štukovnika in je bil v Beltincih skoraj sedem let. — Na njegovo mesto je bil nastavljen iz Gornje Lendave kaplan g. Gomboc, naš domačin. Želimo mu na tem mestu obilo božjega blagoslova! — V Gornjo Lendavo je pa prišel novomašnik g. Lanjšček, ki bo gotovo zmogel naše hribe in blato. — Od župnije Gornja Lendava se je nekaj vasi odclopilo in bo to nova župnija in bo tako gospodom v Gornji Lendavi delo zelo olajšano. Sedež te nove duhovnije bo v Kuzmi in te dni bo že prišel duhovnik, in sicer g. Jerič Mihael, ki pride sem iz Prevalj. Ljudje se te nastavitve veselijo.

Dvojni zločin posurovelega moža. Franc in Marija Cokan sta bila zaposlena v Hutterjevi tvornici v Melju v Mariboru. Zakonca, ki imata dva mala otroke, se nista razumela, ker mož ni hotel sstrbeti za družino. Žena je moža zapustila, se preselila k svojim staršem, a je bila še naprej tkalka, da je preživljala otroke. Ker je pre malo zaslužila, je hotela za vzdrževanje otrok zarubiti del moževe plače. To je moža tako razjutilo, da je oddal 27. februarja dopoldne na ženo v tkalnici dva strela. Zadel jo je v trebuh in ramo in visi ranjenka med življenjem in smrtjo v bolnišnici. Ko je videl surovina ženo na tleh, si je pogнал še sebi kroglo v sence ter obležal pri priči mrtev.

Smrt znanega mesarja in gostilničarja. V Mariboru na Frankopanovi cesti je umrl v starosti 62 let znani bivši mesar in gostilničar Albert Achtig, ki je bil rodom iz Zgornje Polkave.

Podlegel hudim notranjim poškodbam. Zadnje soboto je padlo v gozdu drevo na 41 letnega posestnika Ivana Robič v Selnici ob Dravi. V obupnem stanju so ga prepeljali v mariborsko bolnišnico, kjer je že 27. februarja podlegel prehudim notranjim poškodbam.

Krava iztaknila posestnici oko. V Novi vasi pri Vurbergu je iztaknila krava z rogom pri

krmiljenju oko 70 letni posestnici Tereziji Kostanjevec.

»Farne sestanke« smo v začetku pošiljali vsem lanskim naročnikom betnavske okrožnice. Februarsko (»Veseli sestanke«) in sedaj marčno (za Materinski dan) pa smo poslali le tistim, ki so »Farni sestanke« naročili. Sporočite, če »Farni sestanke« niste sprejeli, pa ga želite prejemati, na naslov: Betnava-Maribor.

Naši rajni

St. Janž pri Velenju. Žalostno zapeli zvonovi in naznanjali, da je v Celju 16. februarja v bolnišnici umrla komaj 31letna Podpečan Alojzija, ki je postala žrtev materinstva. Kako je bila rajna priljubljena, je pokazal njen pogreb, ki je bil v soboto, 18. februarja. Žalostno je bilo, ko so mlado mater nesli pogrebcu na pokopališče, njenega pet dni starega sinčca pa na možev dom. Težko je bilo slovo, toda je pač bila taka božja volja. Užaloščanemu možu, otrokom in vsej rodbini naše sožalje, draga Lojzika pa naj v miru počiva!

Dopisi

Zrkovce. Gasilska četa Zrkovce pri Mariboru priredi v nedeljo, 5. marca, ob 18 lepo igro »Tri sestrec«, v dvorani gostilne Lešnik v Devici Mariji Brezje.

St. Ilj v Slov. goricah. Dne 12. marca vprizorimo v prosvetnem domu ob 15 igro v prid šentiljskim ubogim šolarjem.

Rogoznica pri Ptuj. Dramatični odsek gasilske čete Hajdina gostuje v nedeljo, 5. marca, z Vombergarjevo zanimivo igro »Voda«. Prijatelji gasilcev ste vljudno vabljeni!

Grof Paul Teleky, novi predsednik madžarske vlade